

Collectio Programmatum Frei-
bergensium M. Joh. Gottlieb
Sidermanni.

1747. 1) de montibus Musarum domi-
ciliis.
— " 2) de mutuis familiarum elector.
Sax. et Bavaria connubiis.
— " 3) omen in nomine Georg. Sam.
Asteri Consul. Freyberg.
— " 4) ratio laborum scholasticorum
in Gymnasio Freybergensi ad-
huc susceptorum.
1748. 5) Meletematum philolog fascio. II.
— " 6) de templis Concordia et Pacis
— " 7) de Frenarchis
— " 8) cur homines montani passim
male audiant.
— " 9) de latinitate Maccaronica

1748. 10) cur multi melius scribant
quam loquantur et contra

— 11) de Josephis

— 12) de veterum potalio grammaticis

— 13) de meritis domus Saxonice in
pacem Westphalicam

1749. 14) de lapidum aetia diuina ex an-
tiquitate.

— 15) quid velit et possit rerum con-
cordia discors ex Horat. L. 1.
Ep. XII. 19.

— 16) Acta semestria scholastica

— 17) Meletemat. philolog. Fast. III.

— 18) de vita musica ad Plauti
Mostell. Act. III. Sc. II. 40.

— 19) de Diis mensalibus.

— 20) de Animalium studio immane
loquendi ex Ovid. Metamorph
V. 678.

1749. 21.) de summo bono ex Senten-
tia Salomonis Cohel. V. 8.
- " 22.) de nummis Freybergensibus.
1750. 23.) de vocum hebraicarum
significatione morali.
- " 24.) de eruditio male habitis.
- " 25.) de Aesculano fodinarum me-
tallicarum Deo.
- " 26.) Meletemat. philolog. fasc. IV.
- " 27.) de ffelasticis.
- " 28.) de virga medica ad Stat.
Thebaïd. II. II.
- " 29.) de nudis et sine mentesonis.
- " 30.) de fortuna primigenia.
- " 31.) Sevdza Pr vortogwa ex
Epist. Jude v. 12.
- " 32.) de coronatis puerpera-
rum adibus

1751. 33. de Sanctis Acephalis.
— " 34. de iis qui ex ordine sacro
in scholasticum transierunt
— " 35. De nominum religione
— " 36. de Anastasi Dea noua et
peregrina Act. xvii. 18.
— " 37. Comment. I. memoria discipu-
lorum extraneorum in Schola
Freibergensi versatorum
— " 38. de cere feminato.
— " 39. Comment. II. memoria disci-
pulorum extraneorum in
Schola Freibergensi versatorum.
— " 40. sive Gündwitsch der Sülzquist.
— " 41. de spe Iudaeorum desperata
— " 42. quae sit injuria felix ex Clau-
dian. in IV. Consulatu. Honor.
v. 612. sq.

1752. 43. de montibus ardentibus
iisq; bibliis

— " 44. Commentatio III. memoriae
Discipulorum extraneorum
in Schola Freibergensi ver-
satorum.

— " 45. de mendis librorum et nomi-
natim Bibliorum hebraicorum
diligentius cauendis

— " 46. de fabulosa de VII. dormien-
tibus historia.

— " 47. de sacris mensis Augusti

— " 48. de Halgeoniis senectutis ad-
mirandis.

— " 49. de arte obliuiscendi

1753. 50. de sacris nefandis Ethnicorum

— " 51. Comentar. IV. memoriae

Discipulorum extraneorum in
Schola Freibergensi versator.

1753. 52. bonum nomen Sal. Frid. Sey-
fridi Consul Freiberg.

— "53. I. Abhandl. von Gunguinüzau.

— "54. De reliquiis eruditorum.

— "55. II. Abhandl. von Gunguinüzau.

— "56. Comment. V. memoria discipu-
lorum extraneor. in Schola
Freyberg. versator.

1754. 57. III. Abhandl. von Gunguinüzau.

— "58. de Eusebianis

— "59. Comment. VI. memoria discipul.
extraneorum in Schola Freiberg
versator.

— "60. de memoria *μεμνησιν*
h. e. de sorte sua haud conten-
tis Epist. Jud. v. 16.

1754. 61. de Summo Deo.
— " 62. IV. Abhandl. von Engländern.
1755. 63. Specimen nominum Deo spo-
suo.
— " 64. Coment. VII. memoria discipu-
lorum extraneorum in Schola
Freibergensi versatorum.
— " 65. de characteribus corpori im-
pressis
— " 66. prog. II. de eadem materia.
— " 67. de Caenotaphiis
— " 68. Coment. VIII. memoria disci-
pulorum extraneor. in Scho-
la Freibergensi versatorum.
— " 69. Ein flüchtiges Verzeichnis der
Dorfbau.
— " 70. Von dem flüchtigen Landbau
Religion und Versicherung.

1756. 71. de Juuenalibus sub auspici-
um noui anni.
- " 72. de officio Praeceptorum et
Discipulorum Malact. 11. 12.
- " 73. 1. In Klugheit von yulianum
Frühburgum.
- " 74. Coment. 1x memoria Discipu-
lorum extraneorum in Scho-
la Freiberg. versatorum.
- " 75. V. Abhandl. von Brugnünzgen.
1757. " 76. de Lua veterum dea priacu-
lari
- " 77. examen vernale ex Genes.
xxx. 41. 42.
- " 78. de audacibus dithyrambis
- " 79. de diis dormientibus.
1758. 80. quomodo solemur fatiis
contraria fata.

אנוש עם אל

Iob. IX, 2.

h. e.

SPECIMEN
NOMINVM ΘΕΟΦΟΡΩΝ

QVO

AD VOTA

ANNI NOVI AVSPICIIS DICATA

BENEVOLE AVDIENDA

OBSEQUIOSISSIME INVITAT

M. IO. GOTTL. BIDERMANN, R.

FREIBERGAE,

Litteris MATTHAEANIS.

LXIII.

עֲמָנוּ בְּרֵאשִׁית הָאֱלֹהִים;

DEVS à principio nobiscum!

Quamvis IMMANVELIS nomen, veluti effusum tinguentum, omni tempore suavissimum odorem spargat, his tamen diebus, ad recolendam natiuitatis suae memoriam antiquitus destinatis, μαρτυριον καυσις idois praestat, a) et singulari animi religione ab iis considerari meretur, qui Christi doctrinam profitentur. Tantum enim abest, ut LACTANTIVM vim excellentissimi huius hominis perspexisse, existimemus, ita interpretantem: *propheta declarauit nomine IMMANVELIS, quod DEVS ad homines in carne venturus esset*; b) vel, ut Petr. KIRSTENIO subscribamus, qui in hoc nomine *Deum fortissimum* contineri, statuit, ex Arab. כֶּבֶד, *robur*, et עַמְּךָ, *populus*, illud deriuans; c) ut potius fontem limpidissimum, ex quo gratia pro gratia promanat, in illo nobis recludi, certum atque exploratum habeamus. Vi enim originis, et, si toto suo ambitu nomen חַמְדָּע consideretur, non tantum auxilium gratiae, sed etiam confortium naturae praefert, quum DEVS in carne manifestatus fuit, et filius DEI caro factus in nobis habitare constituit. Haec interpretatio est diuinitus inspirata, qua vocabulum Immanuel disertis verbis explicatur: μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. d) Non igitur solum personam, sed etiam officium Θεωθραπει hoc nomen designat. Docet enim, Christum esse *nobiscum*, ratione naturae, e) *pro nobis*, ratione intercessionis, f) *in nobis*, ratione inhabitationis, g) *apud nos* ratione defensionis, h) *erga nos* animo fraterno ac paterno, i) et *ante nos*, ratione resurrectionis. k) Quae quum ita sint, rectius nomen Immanuel cum HVETIO inter *mystica*, l) quam cum ZORNIO inter *aenigmatica* refertur. m)

Dum vero Immanuelis dictionem ex nomine diuino חַמְדָּע, *El*, constatam esse, adfirmamus, mos ille vetustissimus animo obuertatur, quo tantum non omnes gentes filiis recens natis suorum deorum nomina, boni omnis causa, imponere contueuerunt. Nam, ut ab hominibus profanis exordiamur, quem fugiunt *Ethbaal*, (cum deo Baal) nomen regis Sidoniorum, 1. Reg. XVI, 31. *Hadadefer*, (auxilium Hadad, deasiri Phoenicum,) nomen regis Lobae, 2. Sam. VIII, 3. *Benhadad*, quod regibus Syriae Domascenae erat commune, 1. Reg. XV, 18. *Tabrimmon*, (beneficus Rimmon, Deus Syrorum,) 1. Reg. XV, 18. *Ierubbaal*, (pro quo Baal contendit,) Iudic. VI, 32. Huc nomina Punica referri merentur, ab eodem Baal originem fortita, e. g. *Hannibal*, (gratia Baalis) *Aadberbal*, (gloria Baalis) *Afdrubal*, (auxilium Baalis,) itemque Persica, Chaldaea atque Assyriaca, e. g. *Codomannus*, *Cores*, *Mithridates*, *Nebucadnezar*, *Belfazer*, *Abednego*, *Eulmero*

a) 1. Tim II, 6. b) Instit. Diu L. IV, c. 12. c) Nott. in Matth. p. 6. d) Matth. I, 23.
e) Hebr. II, 14. f) 1. Ioh. II, 1. g) Eph. III, 17. h) Matth. XXVIII, 29.
i) Ebr. II, II, 12. k) 1. Cor. XV, 20. l) Dem. Eugl. p. 526. 709. m) Opuſc.
Sac. L. I. p. 636.

merodach, etc. Neque apud Graecos nomina θεοφορα defunt, e. g. *Apollos*, 1. Cor. III, 4. *Bacchides*, 1. Macc. VII, 8. *Posidonius*, h. e. Neptunius, 2. Macc. XIV, 19. *Hermes*, Act. XIV, 12. *Hymenaeus*, 2. Tim. II, 17. Et quis nescit nomina passim decantata, *Theognis*, *Theocritus*, *Theodulus*, *Theodosius*, *Theophilus*, *Theophylactus*, *Timotheus*, *Apollodorus*, *Palladius*, *Diogenes*, *Dionysius*, (à Ioue.) *Artemidorus*, (à Diana,) *Demetrius*, (à Cerere,) *Heraclitus*, (à Iunone) etc. Latinorum nomina huius generis rariora quidem sunt, non tamen nulla, quod *Martialis*, *Apollonius*, *Phoebadius*, etc. testantur. Eandem consuetudinem Germani receperunt, inter quos nomina *Gottbelf*, *Gottlieb*, *Gothard*, *Gottwerth*, *Traugott*, *Fürchtgott*, etc. quotidie obuerlantur.

Vt vero ad Hebraeos redeamus, constat, illos non sine grauibz causis filios recens natos nominibus diuinis impertuisse: quippe quae non nudos sine mente sonos aut inania signa esse volebant, sed ad deliberato consilio eadem eligebant, vel expressum DEI mandatum sequentes, vel conditionem infantis in lucem editi animo complectentes, vel rationem loci et temporis indicaturi, vel salutarem vitae ineundae rationem suppeditaturi, vel certum euentum praedicturi, vel spem boni ominis facturi. His ex fontibus tot nomina, eximium et magnum sonantia, promanarunt, quorum alia ex nomine DEI essentiali יהוה, vel contracto יה et יהו alia ex יהוה, alia ex יהוה, alia ex יהוה, et alia ex יהוה sunt conflata. Quum vero multo largior horum segis proflet, quam ut omnia ac singula persequi hoc loco possimus, praeterea etiam viri celeberrimi, MATH. HILLERVS, n) et IO. SIMONIS o) otium nobis fecerint; nos iam, nomen יהוה meditantes, non nisi ea in medium proferemus, quorum ultimam partem nomen יה occupat, ceteris in aliud tempus reiectis. Et quoniam horum etiam non exiguus est numerus, pro diuersitate attributorum diuinorum, quorum illa nomina sunt indices, certas in classes ea dispescemus. Harum prima specimen nominum propriorum, in יהוה desinentium continebit, quae, exemplo nominis יהוה, *Dei gratiam atque amorem* prae se ferunt, et, ordinem alphabeticum sequendo, ita sese excipiunt:

יהוה, *Vrieh*, hoc est: *lux mea Deus*, formula loquendi sacris litteris familiari, quae *lucis* nomine omnis generis felicitatem indicant, (Ps. XXVII, 1. Mich. VII, 8.) nomen, quod et Leuita, 1. Chr. VI, 9. (Bibl. Germ. v. 24.) et sacer Reha-beami gessit, 2. Chr. XIII, 2. alias Abfolon appellatus, 2. Chr. XI, 20, 21, 1. Reg. XV, 2.

יהוה, *Ithiel*, ex יהוה cum, compositum, significat: *meum Deus*. Ita dictus fuit unus ex Beniaminitis, Iesaiæ filius, Neh. XI, 7. Nomen יהוה Prou. XXX, 1. HIERONYMVS quidem eodem ex fonte deducit, vertens: *cum quo Deus est*, alii tamen cum COCCEIO ad rad. יהוה referentes vertunt: *defatigatus sum propter Deum*.

יהוה, *Eliel*, hoc est: *Deus est Deus meus*, alio nomine, at sensu fere eodem

n) Onomast. Sacr.

o) Onomast. Vet. Test.

אליהו, I. Sam. I, 1. Quod nomen imprimis arrisiss^o, ex eo adparet, quod multos eo usos legimus, I. Chr. V, 24. VIII, 20, XI, 40. etc.

בצלאל, *Bezaleel*, quasi dicas; *in umbra*, h. e. praesidio, Pf. XCI, 1. CXXI, 5. *Dei*. Quo nomine architectus ille oracularis tabernaculi inclaruit. Exod. XXXI, 2. sq. Aliam huius nominis etymologiam CALOVIVS sequitur, p) quod nempe vir ille adhibitus fuerit ad ea comparanda, quibus Deus et res diuinae adumbrabantur. Idem nomen occurrit Efr. X, 30.

ברכאל, *Barachel*, apertam originem ostendens, eum notat, cui *Deus benedicit*. Vfus eo est pater Ehiu, Buzita, Iob. XXXII, 2. cui respondet nomen *Barachiae*, Zach. I, 7. Matth. XXIIV, 35.

בהאל, *Behuel* dicitur *Deo consecratus*, à rad. ברל *separauit*, et non solum personis, sed etiam locis competit, Gen. XXIV, 15. I. Chr. IV, 30. Vrbs illa, elisa littera quiescibili, etiam בהול legitur, Iof. XIX, 4. quam WALTONVS peperam in *virginem* conuertit. q)

בגאול, *Geuel*, ex גאל deductum à *Deo redemptum* notat. Fuit nomen viri illustri, à Mose ad explorandam terram Chananaeam ablegati, Num. XIII, 5. proxime ad illud accedens, quo homines sancti בגאולי ירהו adpellantur. Pf. CVII, 2. Ief. LXII, 12.

גמליאל, *Gamliel*, valet *retributionem Dei*, sicuti ipse Deus גמלוה אל audit, Ier. LI, 6. nomen principi ex familia Manassis proprium, Num. I, 10. Tempore noui foederis eodem filius illius Simeonis inclaruit, qui Iesum puerulum ulnis excipiebat, praeceptor Pauli, Act. XXII, 3. *παιδιον των γαμουσ*, Act. V, 34. et qui in ipso Talmude hoc elogio cohonestatur: משמח רבן גמליאל בטל h. e. *mortuo R. Gamaliel, cessauit gloria legis, et abiit mundities et sanctimonia.* r)

גבריאל, *Sabdiel*, vertendum: *Deus donum meum*. Ita nominabatur filius ex familia magnatum, (Sic enim גבריות בני בריהו debet, Neh. XI, 14.) unus e praefectis Hierosolymae post captiuitatem restaurandae. Alius, I. Macc. XI, 17. commemoratus, natione Arabs, Alexandrum, Syriae regem, capite priuabat. Graecis dicitur *Σεβεδειος*, Matth. IV, 21. quod Syri per גברי exprimentes, originem Hebraicam manifeste testantur.

הבשאל, *Hbasael*, valore radices *Deum respicientem* notat, h. e. misericordem, stilo Scripturae familiari, Gen. XXIX, 32. Luc. I, 48. Quod nomen rex Syriae gessit, 2. Reg. VIII, 8 quod eodem sensu הדיאל, I. Reg. XIX, 15. 17. הדיאל, I. Chr. XIII, 9. et הדיאל, I. Chr. XII, 4. legitur.

החמאל, *Hhamuel*, quasi החמל *Dei commiseratio*; nomen, quo unus ex familia Simeonis compellabatur, I. Chr. IV, 26. cui eodem fere valore respondent, quae sequuntur:

דחמאל,

p) Bibl. Illustr. ad h. l.

q) in Appendice Tom. VI. Biblior. Polyglott. p. 13.

r) Mischn. Cod. Sota c. IX. num. 15.

הַנְּבִיאִי, *Hbanamel*, הַנְּבִיאִי, *Hbainiel*, הַנְּבִיאִי, *Hbananel*. Istud patris Ieremiae, filii Sallumi proprium, Ier. XXXII, 7. conflatum est ex הַנְּבִיאִי אֱלֹהִים *misertus et propitius fuit Deus*: Illud *gratiam Dei* prae se ferens, principi Manassitarum n. competebat, Nam. XXXIV, 23. Hoc autem, eiusdem significationis, turrim Hierosolymitanam signabat. Zach. XIV, 10.

טַבְּעֵל, *Tabbeel*, ex rad. טוֹב, *bonum esse*, aperte *Deum beneficum* signat. Ita praefectum regis Persarum adpellatum legimus, Esr. IV, 7. Alibi, Iel. VII, 6. cum Patach legitur *Tabbeal*, ad falsum Deum eo loco subindicandum, qui non אֱלֹהִים, *El*, sed אֵל, *Al*, res nihili, dici merebatur. Iob. XXIV, 25.

יְדִיעֵאל, *Jediael*, refert *Deo cognitum*, h. e. filio biblico, a Deo dilectum, (Pf. I, 6. Iob. X, 14.) atque idem cum *Ioiada*, *Eliada*, *Iedaia*, etc. valet: nomen multis commune, I. Chr. XI, 45. XXVI, 2. I. Chr. VII, 6. IO. II. qui postremus alias etiam *Afchbel*, à שבֵּל cognominabatur, Gen. XXXVI, 21. I. Chr. VIII, 1, ועֵל, *Israël*, quod ex duabus diuersis radicibus deriuari potest, duplicem etiam interpretationem admittit. Namque ex rad. יָרַע formatum, notat id, quod *Deus fructificat*, sine sit persona, I. Chr. IV, 3. siue locus, Ios. XV, 50. Iud. VI, 33. Si vero הָרַע pro fundamento ponatur, à *Deo dispersum* innuit. Et hoc sensu nomen propheticum filii Hoseae explicari debet, Hof. I, 4.

יְהוּדִיאל, *Iabbdiel*, sumta radice הָרַע, eum sistit, quem *Deus exhilarabit*. Et haec significatio propius ad etymologiam accedit, quam *coniunctio Dei* ex יָרַע simul. I. Chron. V, 24.

לַחֲלֵעַל, *lachleel*, omnium optime à חָלַי deriuatur, eum indicans, *qui à Deo est expositus*: quo signo filius Zabulonis notabatur, Gen. XXXVI, 14. quod reipsa cum הַכְּלִיָּה conuenit, nomine patri Nehemiae proprio, Neh. I, 1.

יְעִיֵּל, *Jeüel*, ad radicem יָעַה, *remouit, recondidit, reuocatum*, à *Deo absconditum*, exhibet, cui שמִּירָה et Graecum Θεοφυλακτος respondet. Pluribus impositum legitur, I. Chr. V, 7. XV, 18. XVI, 5. 2. Chr. XX, 14. XXXV, 9. Esr. X, 43. Eodem sensu יְעִיָּא dicitur, I. Chr. IX, 35. XI, 44. 2. Chr. XXVI, 11. XXIX, 13. Esr. VIII, 13.

יְעִזְיָאֵל, *Iaafel*, siue ex Hebr. עָזַד deriuetur, siue ad Arab. عَزَى referatur, eum indicat, quem *Deus confirmat et consolatur*. Nomen Leuitae, I. Chr. XV, 18. qui etiam per aphaeresin vers. 20. עִזְיָאֵל adpellatur. Eiusdem fere soni, diuersae tamen significationis est

יְעִשְׂיָאֵל, *Iaafel*, quod natos suos ex עָשָׂה repetens, recte transfertur: *Deus faciet*: quo nomine insignitas legitur unus ex Dauidis heroibus, Mezobaia, loco ignotissimo, oriundus, I. Chr. XI, 47. Littera prima praefecta, etiam עִשְׂיָאֵל reperitur, I. Chr. IV, 25.

יְקֻטְבִּיעַל, *lekutbiel*, hoc est, *praemium Dei*, è rad. יָקַח deperdita, in lingua autem Aethiopica significante: *praemium adsignauit*. Nomen erat et viri ex familia Iudae, in censum relati, I. Chr. IV, 18. et urbis in Arabia primariae, quae

quae olim Sela audiebat. Haec etymologia causam prodit, cur rex Amazia
priscum nomen huius urbis, armis nuper expugnatae, in *Iokteel* permutarit,
2, Reg. XIV, 7. quod nempe hoc praemii diuinitus destinati loco habebat.

ירחמיאל, *Ierabmeel*, à *ירחם*, radice tritissima, formatum, *Deum misericordem*
promittit, eodem fere sensu, qua Hammuel, Hhanamel, Hanniel, etc. Vñ hoc
nomine leguntur frater Chalebi, filius Hhezronis, ex familia Iudae, 1. Chr. II, 9,
porro Leuita quidam, 1. Chr. XXIV, 29. et alius, 1. Chr. XXXVI, 26.

יריאל, *Ieriel*, rectius ad rad. *ראה* *vidit*, quam *ירא* *timuit*, reuocatur, eum
fistens, quem *Deus respexit*, eodem sensu, quo *ראה*, *יריה* et *ירואל*. Quo nomine
unus ex familia Isfcharis, filius Tholae, sui memoriam ad posteros transmisit,
1. Chr. VII, 2.

ישמיאל, *Iesmiel*, ex *שום* deducendum, significat: *Deus dabit*. Hoc enim
verbum non tantum *ponendi*, sed etiam *dandi* sensum admittere, ex locis Exod.
IV, 11. Ios. VII, 19. 1. Chr. XXXIII, 12. constat. Nomen familiae Simeonis
proprium, 1. Chr. IV, 36. cum quo significationem eandem habet

יתביאל, *Iathniel*, à verbo *תבה*, quod idem cum *נתן* valet, (Hos. VIII, 9. 10.)
Ita unum ex Leuitis, ianitorem, patre Meschelemia natum, nominatum fuisse
legimus, 1. Chr. XXVI, 2. quem versiones Graeca, Syriaca et Arabica eodem sensu
in *Nathaniel* conuerterunt.

מהושבאל, *Mehebabel*, per *Deum beneficium*, à rad. *השיב* ita adpellatum, ex-
plicatur. Et quidem epicoenis est accensendum, quia non tantum auus Semaiae
et pater Delaiae, Neh. VI, 10. sed etiam uxor Hadaris, Idumaeorum regis, uno
atque eodem nomine signantur. Gen. XXXVI, 39.

נתנאל, *Nethaneel*, quem à *Deo datum*, alias *נתתן*, *נתתן*, *נתתן*, *נתתן* et *נתתן*
Iudaei adpellant, Graeci autem Dorotheum, Dositheum, Theodorum et Theo-
dostum vocant, nomen fuit nationi Hebraeae inprimis gratum et familiare.
Num. I, 8. 1. Chr. II, 14. XV, 24. 2. Chr. XVII, 7. XXXV, 9. Esr. X, 22.
Neh. XII, 21. Forma Graeca *Νεθαναηλ* proflat Io. I, 46 quem cum Apostolo
Bartholomaeo unum eundemque esse, WITSIVS, s) ITTIGIVS t) et alii
suspiciantur, et de quo, quae notatu digna videntur, prolixè persequitur MON-
TACVTIVS u)

עושאל, *Uffel*, ex rad. *עז* decerptum, significat: *robur meum est Deus*. Graecis
dicitur *ὄζαλ*, Iudith VIII, 1. et cum *עז* et *הזקק* idem valet. Nomen fuit viris
multis commune, Neh. III, 8. 2. Chr. XXIX, 14. 1. Chr. IV, 42. VII, 7.
XXV, 4. Exod. VI, 18. quorum postremsus alio nomine etiam *עמנדב* adpellatur,
1. Chr. VI, 7. (22)

עמיאל, *Anmiel*, nomen *populum Dei* signans, quo filius Gemalli, Danita,
Num. XIII, 12. pater Machiri, 2. Sam. IX, 4. 5. filius Obededomi, 1. Chron.
XXVI,

s) Meletem Leid. Diff. III. p. 291.
P. II. fol. 17.

p) Hist. Eccl. Sec. I. p. 459.

q) Origin. Eufef.

XXVI, 5. et pater Bathsebae insigniti commemorantur, 1. Chron. III, 5. quorum postremus, conuersis compositionis partibus, etiam **אליא**, *Eliam*, adpellabatur, 2. Sam. XI, 3.

פגיא, *Pagiel*, commodissime explicatur *precibus diuinitus impetratus*: quia radix **פג** praeter *occurrenti* notionem etiam *precandi* significationem habet, (Ruth. I, 16. Job. XXI, 15.) Nomen erat ducis Israëlitarum, ex familia Asseris, Num. I, 13. cuius agmen ex militibus supra unum et quadraginta millia quingentis constabat, Num. II, 25.

פנואל, vel **פנואל**, *Pnuel*, Graece *Φανελα*, Luc. II, 36. notat *aspectum Dei*, quo sese gratiose manifestat. Neque tantum personis hoc nomen adhaesisse legitur, 1. Chr. IV, 4. VIII, 25. sed etiam locis, Gen. XXXII, 31. 32.

פתואל, *Pethuel*, à **פתח**, *extendit*, formatum, virum repraesentat à *Deo dilatatum*: quo sensu Noachi filio, Iapheto, Deo ipso auctore, hoc nomen imponebatur, Gen. IX, 27. Illo autem pater prophetae Ioëlis compellabatur, Ioel I, 1. quem Samuelem prophetam fuisse R. Sal. *Iarchi* suspicatur, w) ideo hoc nomen sortitum, **אליא חפלה**, *quod precibus Deum commouerit*, 1. Sam. XII, 18. 23. Falsum autem esse hanc opinionem, cum ex eo adparet, quod Ioël propheta inferioris fuit aetatis, tum ex eo conficitur, quod Samuelis filii malae notae fuisse leguntur, 1. Sam VII, 3.

צוריאל, *Zurriel*, interpretatione obuia et plana refert *Deum petram meam*, i e spem et praesidium firmissimum, (Deut. XXXII, 24 Pf. XVIII, 3. Et ita quidem adpellatum reperimus ducem Leuitarum ex gentilitate Merariana ortum, Num. III, 35. Cui significationi, et **אליא צורי** Num. I, 5. et **צורי צורי** Num. II, 12. exacte respondent.

קדמיאל, *Kadmiel*, ex rad. **קדם**, *praeuenit*, deriuandum, *Deum* exhibet *beneficis me praeuenientem*, quo sensu hoc verbum adhibetur Pf. XXI, 4. LXIX, 11. LXXIX, 8. Nomen autem ipsum Leuitis imprimis familiare fuisse, constat ex Efr. II, 40. III, 9 Neh. VII, 43. IX, 4. X, 10. XII, 8.

רעואל, *Reguel*, à **רעה** h. e. *confociando* dictus, Graece *ραυεηλ* Tob. VI, 10. et *coniunctionem cum Deo* notans, filius fuit Elau, Gen. XXVI, 4. 10. porro pater Iethronis, Ex. II, 18. et praeter hos alii usi eodem nomine fuerunt, 1. Chr. IX, 8. Num. II, 14. conf. GLASSII Philol. S. L. IV. Tract. III, p. 972.

אחזאל, *Schealtiel*, Graec. *Σαλατιελ* Matth. I, 12. à *Deo exoratum* indicat. Talis erat filius Iechoniae et pater Zorobabelis, 1. Chr. III, 17. Hagg. I, 1. pro quo etiam contracte legitur **אחזאל**, Hagg I, 12.

שמעואל, *Schmuël*, Graec. *Σαμηνελ*, Act. III, 24. nomen ex **שמע** conflatum, quod refert à *Deo exaudito*: nisi malis **שמע** à *Deo petitum* interpretari, quam explicationem ipsa Samuelis mater intendisse videtur, 1. Sam. I, 20. Qui vero etymologiam eius ad **שמע** referunt, Deo iniuriam faciunt, neque nisi coacte explicant: *Deus est nomen eius*: quo et princeps Simeonitarum, filius

Ammi-

w) Commentar. in h. l.

Anmihud, Num XXXIV, 20 et propheta ille summi nominis, I. Sam. I, 20 et filius Tholae, I. Chr. VII, 2 iuclaruerunt,

Ab his nominibus nunc progredior, eorum comilitonum nomina in scenam producitur, qui, pietate adducti, ad vota pro publica anni initi salute facienda animum induxerunt. Et hi quidem, verbis gratiae et solatii plenissimis, quae *Job. V, 19.* leguntur:

EX SEX PERICVLIS IOVA TE LIBERABIT:

pro fundamento positus, colloquendo ita suas operas partientur, ut		
CHR. FRIDR. ARNOLD, Papaerod. <i>pro morte subitanea gra-</i>		
et <i>tiose auerruncata,</i>		
SAM. SIGM. BVSCHMANN, Rastau. <i>pro vita beneuole</i>	Hebraice,	
<i>concessa,</i>		
IO. IESAIAS KREBEL, Naumburg. <i>pro morbis clementer</i>		
et <i>depulsis,</i>	Italice,	
BENI. TRAVG. SCHMIDT, Freiberg. <i>pro sanitate benigne</i>		
<i>praesita,</i>		
FRIDR. WILH. LOEWEL, Kleinfchirm. <i>pro aliis periculis</i>		
et <i>potenter auersis,</i>	Gallice,	
CAR. HENR. GERSTAECKER, Lommat. <i>pro conseruatis</i>		
<i>facultatibus nostris,</i>		
IO. CHRIST. DASCHKE, Prisk. <i>pro repressa annonae</i>		
et <i>caritate,</i>	Graece,	
DAVID GOTTHELF SIMON, Hohnstein. <i>pro effusa</i>		
<i>frugum copia,</i>		
BENI. GOTTFR. SCHWEICKERT, Klika-Anhalt. <i>pro bello</i>		
et <i>a nobis propulsato,</i>	Latine,	
GVSTAV. LVD. VLBRICHT, Sorgau. <i>pro tranquillitate</i>		
<i>publica adhuc salua,</i>		
CHRIST. GOTTL. STECHER, Freib. <i>pro infamia nominis</i>		
et <i>leuata,</i>	Germanice,	
CHRIST. GOTTLIEB KAISER, Freib. <i>pro dignitate nostra</i>		
<i>adhuc sustentata,</i>		

immortales DEO immortalis gratias persoluant, anni autem bono cum DEO inchoati auspicia fausta et fortunata gratulentur.

Vos, PATRONI, FAVTORES atque AMICI, cras, sacris ante meridiem finitis, Vestra frequentia et praesentia, quam et exoptamus et veneramur, animum et Musis et nobis propensum declarabitis, publice testatum facturi, neque Vestram erga DEVM religionem neque erga mansuetiores litteras fauorem cum veteri anno exoleuisse. P. P. *Freib.*

d. IX, Ian. MDCCCLV.

Yb 627

(1/80)

ULB Halle 3
002 103 591

7A20L

VD 18

Inches

Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

63

נחש עמ

b. IX, 2.

h. e.

SIMEN

ΘΕΟΦΟΡΩΝ

QVO

VOTA

VSPICIIS DICATA

LE AVDIENDA

SSIME INVITAT

BIDERMANN, R.

BERGAE,

TTHAEANIS.

XIII.